

Vad är homeopati?

Här finner du information om [homeopati](#), [Dr Samuel Hahnemann](#) och [kampen mot homeopati](#)

Homeopati

Homeopati är en självständig medicinsk vetenskap med egna mediciner och 200 års erfarenhet av sjukdomsbehandling efter sina riktlinjer.

Inom klassisk homeopati är arbetssättet *holistiskt* dvs. känslor, tankar och kropp ses på som en enhet och behandlas tillsammans. Korrekt valda har homeopatiska mediciner förmågan att behandla alla tre områden samtidigt, vilket benämns konstitutionell behandling.

Homeopatiska mediciner är hämtade från naturliga ämnen. Majoriteten har växt-, mineral- eller djurvärlden som bas. Några exempel är Pulsatilla (backsippa), Lycopodium (mattlumner), Phosphorus (fosfor), Silicea (kisel), Apis (bigift) eller Sepia (bläckfiskens bläck). Det förekommer även mediciner som kallas för nosoder där ett smittämne oftast används som bas.

Varje homeopatisk medicin har en helhetsbild, vilket innebär karakteristiska symtom som hör till psyket (tankar och känslor), generella symtom (bl.a. känslighet för vissa sorters mat, temperatur, smärtmönster eller sönmönster och drömmar) och slutligen fysiska symtom. Tillsammans bildar alla symtom och egenskaper ett helhetsmönster. Mitt arbete är att finna det medel som matchar just din helhetsbild. Då uppstår en behandling efter *likhetslagen*, vilket krävs för att framkalla effekter med homeopatiska mediciner.

Dr Samuel Hahnemann

Redan Hippokrates, läkekonstens fader sa "Genom lika ting uppkomma sjukdom och genom lika ting givna åt de sjuka botas de från sina sjukdomar". Det dröjde dock till slutet av 1700-talet innan likhetslagen utarbetades till en fungerande medicinsk behandlingsmetod av Dr Samuel Hahnemann (1755 – 1843). Han var välkänd och aktad som läkare och låg före sin tid på många områden. Förutom att han utarbetade homeopatin till en fungerande medicinsk behandlingsmetod, var Hahnemann även erkänd kemist, apotekare och översättare av medicinska fackböcker.

Efter elva år med egen läkarpraktik var Hahnemann så besviken på dåtidens läkekonst att han vägrade arbeta vidare efter de metoder han hade lärt sig. Han skriver "*Min plikt känsla låter mig inte lättvindigt behandla mina lidande bröders okända sjukdomstillstånd med dessa oprövade mediciner. Tanken att på detta sätt bli en mördare eller en brottsling i livet för mina medmänniskor var skrämmande för mig, så skrämmande att jag fullständigt gav upp min läkarpraktik under våra första år som gifta... och istället arbetade enbart med kemi och översättningar.*"¹

¹ Handley, Rima; In search of the later Hahnemann, Beaconsfield publisher UK 1997. Hon citerar i sin tur: Hael; Samuel Hahnemann, His Life and Work. Vpol 1 p. 64ff

Hahnemann betalade ett högt pris för sin moraliska styrka och levde i det närmaste i fattigdom med sin gradvis allt större familj. Under sina översättningar av medicinsk facklitteratur mötte han ibland misstänkta felaktigheter i förklaringar av medicinernas verkningsmekanism. Som den sanna vetenskapsman han var testade han ämnena på sig själv för att lära sig mer. På så sätt upptäckte han att vid intag av barken från kinaträdet (kinin) framkallades malarialiknande symtom. Erfarenheten fick honom att börja fundera över om kinin kan bota malaria därför att det kan framkalla likartade symtom. Han experimenterade vidare med fler växtmediciner och gradvis framkom mönstret allt tydligare.

Hahnemanns experiment ledde fram till den standardprocess för testning av olika substanser som än idag används inom homeopatin s.k. prövningar. De homeopatiska prövningarna skapade i sin tur grunden för de vetenskapliga försök som idag anses grundläggande vid användandet av moderna läkemedel.

Under sex år testade han principerna och först 1796 publicerade han en artikel där han beskrev likhetslagen *Similia similibus curentur*. 1801 återupptog han sin läkarpraktik men behandlade nu enbart efter det homeopatiska mönstret. 1810 publicerade Hahnemann den första utgåvan av *Organon*² som gradvis följdes av ytterligare fem utgåvor som beskriver hans egen kunskapsutveckling.

I ett försök att mildra oönskade biverkningar experimenterade han med att förtunna de medicinska lösningarna. Upptäckten att förtunningar med återkommande skakningar av behållaren (potentiering eller potensering) medförde en fortsatt medicinsk effekt inledde nästa steg av hans forskning. Gradvis försöktes allt högre förtunningar och som den kliniker han var accepterade han de effekter han såg istället för att lita på ett felbart förnuft som säger att detta inte är möjligt. Hahnemann såg att inte bara framkallades effekter med potentierade mediciner utan preparatets kraft förstärktes av processen.

Under den senare delen av sitt liv bodde Hahnemann i Paris tillsammans med sin andra fru Melanie. Hon hade önskat att få läsa till läkare men var pga. sitt kön utestängd från universitetsstudier. Han lärde henne allt han kunde och uppmuntrade henne att fortsätta deras gemensamma praktik efter sin död. Hans utlåtande om Melanie var "I hela mitt liv har jag sökt en man och nu har jag funnit honom i min fru".

Samuel Hahnemann var en person som präglades av medmänsklighet. Hans arbete med homeopatin bottnade i en önskan att kunna bota människor snabbt, mildt och varaktigt genom ett tillförlitligt och oskadligt system. Hans valspråk var *Aude sapere* – "dare to know" eller i min översättning "våga söka förnuftets visdom".

Kampen mot homeopati

Genom homeopatin fick världens läkare möjlighet att arbeta med ett effektivt men ändå mildt medicinskt system med stora möjligheter att behandla såväl fysisk som psykisk sjukdom. Homeopatin var också mycket utbredd under 1800-talet och början av 1900-talet i både Europa och USA. När dagens enklare moderna läkemedel kom

² *Organon der Heilkunst* i original. *Organon of the medical art*; Editor Wenda Brewster O'Reilly PhD, Birdcage Books, USA 1996 är den bästa översättningen idag. *Organon* finns även på svenska men innehåller dessvärre felaktigheter i översättningen.

minskade homeopatin successivt. Orsaken låg delvis i att homeopati är en oerhört kunskaps- och tidskrävande behandlingsmetod, men även i den konflikt som har funnits hela tiden mellan utövare av "den gamla skolans medicin" och homeopatins förespråkare. Successivt uppstod även en ovilja mot homeopatin från de konventionella läkemedelsbolagen eftersom det inte går att ta patent på naturens egna produkter.

Homeopatin försvann till stor del från västvärlden (men levde kvar starkt i Indien tack vare att Mahatma Gandhi såg fördelarna med en billig och effektiv behandling). Genom Georg Vithoukas arbete för att öka kunskapen inom homeopatin började behandlingsmetoden växa igen under 1980-talet. Vithoukas tilldelades Right Livelihood Award priset 1996 för sina insatser.

När nu nackdelarna med moderna läkemedel syns allt tydligare - biverkningar, resistenta bakteriestammar, oförmåga att bota på djupet, och att sjukdomar trycks inåt till allvarigare områden (t.ex. när ett eksem undertrycks genom kortisonbehandling ökar risken för att astma uppstår)³ har intresset för homeopatin ökat igen.

Men tro inte att den gamla striden har försvunnit, för fortfarande motarbetas alternativmedicin i allmänhet och homeopati i synnerhet. Höga doser av vitaminer har redan förbjudits. Effektiva naturpreparat stoppas för att sedan återuppstå hos ett läkemedelsbolag, men nu till ett helt annat pris. Inom homeopatin har vi förlorat den ena medicinen efter den andra pga. Läkemedelverkets orimliga krav på tillverkarna.

Det bedrivs ett krig runt om i världen just nu för att stoppa universitetsutbildningar i homeopati (i bl.a. Storbritannien) och för att förhindra ersättning från försäkringskassan i olika länder vid behandling med homeopati och andra alternativa behandlingsmetoder (i Schweiz och Storbritannien). Det är viktigt för någon att allmänheten förlorar sin tro på att homeopati fungerar. Så viktigt att spelet bedrivs på högsta nivå. De som vinner mest på att alla alternativ till konventionella läkemedel försvinner är läkemedelsbolagen, så de är därmed mina huvudmisstänkta.....

Men homeopati utmanar även naturvetenskapens tro på hur naturen fungerar och det finns väldigt många prestigefyllda forskare, läkare, veterinärer och myndighetspersoner som med all säkerhet vet att homeopati inte fungerar trots att de aldrig har testat själva. De faller så att säga på första trappsteget för sin egen forskningsmetodik – du vet ingenting säkert innan du har utfört dina försök. Se vidare under **Homeopati och vetenskapen**.

³ Naturens lagar för botande styr; sjukdom ska drivas inifrån och ut, uppifrån och ned samt bakåt i personens sjukdomshistoria. När motsatsen sker ökas sjukdomsnivån istället för att minska.